

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 17 czerwca 2021 r.

Sąd Rejonowy w Goleniowie w II Wydziale Karnym w składzie:

Przewodniczący: Sędzia Aleksandra Krukar – Leśniak

Protokolant: Patrycja Dzioba

po rozpoznaniu na rozprawie w dniach: 18.02.2021r., 24.03.2021r., 20.05.2021r., 17.06.2021r.

sprawy **W. C.**

syna L. i E. z domu N., urodzonego (...) w G., nie karanego

oskarżonego o to, że:

w dniu 19 września 2020 roku ok. godz. 18:00 w miejscowości G. na drodze publicznej przy ul. (...) prowadził pojazd mechaniczny m-ki M. o nr rej. (...) znajdując się pod wpływem środka odurzającego w postaci delta9-tetrahydrokannabinolu w stężeniu 2,0 ng/ml oraz 9-karboksy THC w stężeniu 8,0 ng/ml (nieaktywny metabolit delta9-tetrahydrokannabinolu),

tj. o czyn z art. 178a § 1 k.k.

I. uznaje oskarżonego **W. C.** za winnego popełnienia zarzucanego mu czynu tj. przestępstwa kwalifikowanego z art. 178a § 1 k.k. z tą zmianą, iż ustala, że stężenie delta9-tetrahydrokannabinolu w organizmie oskarżonego było na poziomie nie niższym niż 8,0 ng/ml i za ten czyn na podstawie art. 178a § 1 k.k. skazuje go na karę grzywny w wysokości 100 (stu) stawek dziennych po 20 (dwadzieścia) złotych każda stawka;

II. na podstawie art. 42 § 2 k.k. w zw. z art. 43 § 1 k.k. orzeka wobec oskarżonego zakaz prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych w ruchu lądowym na okres 3 (trzech) lat;

III. na podstawie art. 43a § 2 k.k. orzeka wobec oskarżonego świadczenie pieniężne na rzecz Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym oraz Pomocy Postpenitencjarnej w wysokości 5.000 (pięciu tysięcy) złotych;

IV. na podstawie art. 63 § 4 k.k. na poczet orzeczonego wobec oskarżonego zakazu prowadzenia pojazdów mechanicznych zalicza mu okres zatrzymania prawą jazdy od dnia 19.09.2020 r.;

V. na podstawie art. 627 k.p.k. oraz art. 3 ust. 1 ustawy o opłatach w sprawach karnych zasądza od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa koszty sądowe w całości oraz wymierza mu opłatę w kwocie 200 (dwustu) złotych.

UZASADNIENIE

UZASADNIENIE			
Formularz UK 1	Sygnatura akt	II K 1070/20	
Jeżeli wniosek o uzasadnienie wyroku			

<p>dotyczy tylko niektórych czynów lub niektórych oskarżonych, sąd może ograniczyć uzasadnienie do części wyroku objętych wnioskiem. Jeżeli wyrok został wydany w trybie art. 343, art. 343a lub art. 387 k.p.k. albo jeżeli wniosek o uzasadnienie wyroku obejmuje jedynie rozstrzygnięcie o karze i o innych konsekwencjach prawnych czynu, sąd może ograniczyć uzasadnienie do informacji zawartych w częściach 3–8 formularza.</p>			
USTALENIE FAKTÓW			
Fakty uznane za udowodnione			
Lp.	Oskarżony	Czyn przypisany oskarżonemu (ewentualnie zarzucany, jeżeli czynu nie przypisano)	
1.1.1.	W. C.	w dniu 19 września 2020 roku ok. godz. 18:00 w miejscowości G. na drodze publicznej przy ul. (...) prowadził pojazd mechaniczny m-ki M. o nr rej. (...) znajdując się pod wpływem środka odurzającego w postaci delta9-tetrahydrokannabinolu w stężeniu nie niższym niż 8,0 ng/ml oraz 9-karboksy THC w stężeniu 8,0 ng/ml (nieaktywny metabolit delta9-tetrahydrokannabinolu),	

		tj. czyn z art. 178a § 1 k.k.	
Przy każdym czynie wskazać fakty uznane za udowodnione	Dowód	Numer karty	
<p>W dniu 19 września 2020 r. około godziny 18:00 poruszający się oznakowanym radiowozem ulicą (...) w G. funkcjonariusze Policji R. W. i Ł. J. postanowili zatrzymać do kontroli drogowej kierującego samochodem marki M. o numerze rejestracyjnym (...) z powodu jego dziwnego zachowania na drodze.</p> <p>W. C., który prowadził ten pojazd, skręcił w ulicę (...) i zatrzymał się. Wówczas jadący z nim B. S., który siedział na miejscu pasażera z przodu kierowcy, otworzył drzwi i zaczął uciekać wyrzucając po drodze słoik z zawartością zielonego suszu. Po chwili został jednak zatrzymany przez Ł. J..</p> <p>W. C. został poddany badaniu śliny, która wykazała u niego obecność THC i AMP. W późniejszym czasie pobrano również od niego krew, w której stwierdzono obecność delta9-tetrahydrokannabinolu, którego stężenie w jego organizmie w chwili prowadzenia pojazdu było</p>	częściowo wyjaśnienia oskarżonego	k. 29-31, 55-56, 57	

na poziomie nie niższym niż 8,0 ng/ml.			
zeznania R. W.	k. 23-24, 59-60		
zeznania Ł. J.	k. 19-20, 56-57		
częściowo zeznania B. S.	k. 60, 64-66		
opinia z badania chemiczno - toksykologicznego oraz opinia toksykologiczno - sądowo	k. 8-11, 73-76		
notatka urzędowa oraz protokoły badania śliny i pobrania krwi	k. 1, 2-3, 12		
Oskarżony ma obecnie 42 lata. Jest bezdzietnym kawalerem. Ma wykształcenie (...), z zawodu jest (...). Pracuje za granicą, z czego osiąga dochód w wysokości 7.500-8.000 złotych. Nie ma nikogo na utrzymaniu. Nie był wcześniej karany.	wyjaśnienia oskarżonego	k. 29-31, 55-56, 57	
dane o osobie	k. 32		
dane o karalności	k. 34, 70		
Fakty uznane za nieudowodnione			
Lp.	Oskarżony	Czyn przypisany oskarżonemu (ewentualnie zarzucany, jeżeli czynu nie przypisano)	

1.2.1.	W. C.	w dniu 19 września 2020 roku ok. godz. 18:00 w miejscowości G. na drodze publicznej przy ul. (...) prowadził pojazd mechaniczny m-ki M. o nr rej. (...) znajdując się pod wpływem środka odurzającego w postaci delta9-tetrahydrokannabinolu w stężeniu nie niższym niż 8,0 ng/ml oraz 9-karboksy THC w stężeniu 8,0 ng/ml (nieaktywny metabolit delta9-tetrahydrokannabinolu), tj. czyn z art. 178a § 1 k.k.	
Przy każdym czynie wskazać fakty uznane za nieudowodnione	Dowód	Numer karty	
Oskarżony nigdy nie zażywał narkotyków, a jedynie mieszkał z osobami, które paliły marihuanę. Oskarżony nie znał wcześniej B. S., a jedynie na jego prośbę podwoził go ze S. do G..	częściowo wyjaśnienia oskarżonego	k. k. 29-31, 55-56, 57	
częściowo zeznania B. S.	k. 60, 64-66		
OCena DOWODÓW			
Dowody będące podstawą ustalenia faktów			
Lp. faktu z pkt 1.1	Dowód	Zwięźle o powodach uznania dowodu	

1.1.1	częściowo wyjaśnienia oskarżonego	<p>Oskarżony nie przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu. Jego wyjaśnienia Sąd uznał za wiarygodne tylko w takim zakresie w jakim przyznał, że prowadził samochód w miejscu i w czasie wskazanym w zarzucanym mu czynie, a wraz z nim jako pasażer jechał B. S.. W tej części z wyjaśnieniami oskarżonego korespondowały bowiem zeznania policjantów i B. S. oraz dowody z dokumentów. Natomiast pozostałej części jego wyjaśnień, jako że nie znajdowała oparcia w zgromadzonym sprawie materiale dowodowym, należało odmówić wiarygodności.</p>	
zeznania R. W.	<p>Świadek opisał czynności jakie wykonywał w związku z zatrzymaniem oskarżonego, który kierował pojazdem. Z jego zeznaniami w pełni zaś korespondowały nie tylko zeznania drugiego funkcjonariusza Policji, ale również treść sporządzonej przez świadka notatki urzędowej i protokołów z przeprowadzonych czynności, wobec czego zeznania świadka zostały uznane przez Sąd za wiarygodne. Podał on, że oskarżony chciał odjechać z miejsca zdarzenia i nie reagował na komendy. Zgasił silnik pojazdu</p>		

	<p>dopiero gdy on wyciągnął broń. Świadek zeznał ponadto, że z rozmów z oskarżonym i B. S. wynikało, że się znają oraz, że B. S. mówił, że do S. został zawieszony przez oskarżonego. Świadek jest osobą obcą dla oskarżonego i w żaden sposób z nim nie skonfliktowaną. Nie miał zatem żadnego powodu, aby zeznawać na jego niekorzyść.</p>	
zeznania Ł. J.	<p>Również ten świadek opisał czynności jakie wykonywał w związku z zatrzymaniem oskarżonego, który kierował pojazdem, a z jego zeznaniami w pełni korespondowały zeznania drugiego funkcjonariusza Policji oraz treść notatki urzędowej i protokołów z przeprowadzonych czynności. Wprawdzie składając zeznania przed Sądem świadek nie pamiętał już szczegółów tych czynności, co jednak było zrozumiałe z uwagi na ilość tego typu czynności w jakich świadek na co dzień bierze udział. Brak było zatem podstaw by zeznaniom świadka odmówić wiarygodności.</p>	
częściowo zeznania B. S.	<p>Zeznania świadka Sąd uznał za wiarygodne tylko w takim zakresie w jakim potwierdził, że jechał jako pasażer w pojeździe kierowanym przez oskarżonego. W tej części z jego zeznaniami</p>	

	<p>korespondowały bowiem zeznania policjantów i dowody z dokumentów. Natomiast pozostałej części jego zeznań, jako że nie znajdowała oparcia w zgromadzonym sprawie materiale dowodowym, należało odmówić wiarygodności.</p>	
<p>opinia z badania chemiczno - toksykologicznego oraz opinia toksykologiczno - sądowo</p>	<p>W pełni za wiarygodne Sąd uznał z kolei wydane w sprawie opinie biegłych, które były jasne, pełnie i nie zawierały sprzeczności oraz wzajemnie ze sobą korespondowały. W pierwszej opinii biegli wskazali jaka była zawartość narkotyków w organizmie oskarżonego w chwili pobrania jego krwi i podali, że biorąc pod uwagę farmakokinetykę tego narkotyku i uwzględniając czas jaki upłynął od momentu kontroli oskarżonego do momentu pobrania jego krwi należy stwierdzić, że w chwili czynu znajdował się on pod wpływem środka odurzającego w postaci 9deltaTHC w rozumieniu art. 178a § 1 k.k. Analogicznie stwierdził biegły w drugiej opinii. Dodatkowo przeprowadził on rachunek retrospektywny i podał, że zawartość 9deltaTHC w krwi oskarżonego była wówczas na poziomie nie niższym niż 8 ng/ml, które to stężenie odpowiada stanom nietrzeźwości umiarkowanego stopnia</p>	

	<p>na poziomie około 1,0 promila. Jednocześnie biegły wykluczył, aby uzyskane wyniki były następstwem jedynie biernej ekspozycji oskarżonego na kannabinole, obecne w atmosferze jego otoczenia.</p>	
<p>notatka urzędowa oraz protokoły badania śliny pobrania krwi</p>	<p>Za wiarygodne Sąd uznał też dowody z dokumentów, w tym w szczególności treść notatki urzędowej, z którą korespondowały zeznania policjantów oraz treść protokołów badania śliny i pobrania krwi, które to czynności zostały przeprowadzone rzetelnie i zgodnie z obowiązującymi procedurami. Dowody te nie były kwestionowane przez żadną ze stron, a Sąd również nie znalazł żadnych okoliczności, które mogłyby podważać ich wiarygodność. W protokole pobierania krwi od oskarżonego nie wskazano wprawdzie nieprawidłowości w funkcjonowaniu poszczególnych części organizmu oskarżonego, należy jednak mieć na uwadze, że badania w tym zakresie zostały przeprowadzone po upływie ponad trzech godzin od zdarzenia, gdy zawartość narkotyków w organizmie oskarżonego była już znacznie mniejsza niż w chwili czynu. Z kolei w protokole badania śliny oskarżonego, która</p>	

	<p>to czynność była przeprowadzona niecałą godzinę od chwili czynu, takie nieprawidłowości w funkcjonowaniu poszczególnych części organizmu oskarżonego jeszcze występowały. W dokumencie tym wskazano, że oskarżony był pobudzony i bardzo pewny siebie, a jego chód był nerwowy i niespokojny. Miał też przekrwione oczy, a jego reakcje na komendy były spowolnione.</p>	
1.1.1	dane o osobie	<p>Przedłożone dokumenty obrazują sytuację majątkową oskarżonego. Dokumenty te nie były kwestionowane przez żadną ze stron, a w toku postępowania nie ujawniły się żadne okoliczności, które podważałyby ich wiarygodność, wobec czego zostały przez Sąd uznane za wiarygodne.</p>
dane o karalności	<p>Przedłożone dokumenty stanowią potwierdzenie uprzedniej niekaralności oskarżonego i wobec braku podstaw do podważania ich wiarygodność, zostały przez Sąd uznane za wiarygodne.</p>	
<p><i>Dowody nieuwzględnione przy ustaleniu faktów (dowody, które sąd uznał za niewiarygodne oraz</i></p>		

niemające znaczenia dla ustalenia faktów)			
Lp. faktu z pkt 1.1 albo 1.2	Dowód	Zwięźle o powodach nieuwzględnienia dowodu	
1.2.1	częściowo wyjaśnienia oskarżonego	<p>Oskarżony nie przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu. Jego wyjaśnienia w zakresie w jakim podawał, że nigdy nie zażywał narkotyków, a jedynie mieszkał z osobami, które paliły marihuanę, Sąd uznał za niewiarygodne. Jak już wskazywano powyżej, biegły toksykolog wykluczył, aby uzyskane wyniki na zawartość narkotyków w organizmie oskarżonego były następstwem jedynie jego biernej ekspozycji na kannabinole, obecne w atmosferze jego otoczenia. Za niewiarygodne Sąd uznał też jego wyjaśnienia w zakresie w jakim twierdził, że nie znał wcześniej B. S., a jedynie na jego prośbę podwoził go ze S. do G.. Jak wynika z zeznań funkcjonariuszy Policji z rozmów z oskarżonym i B. S. wynikało, że się znają. Dodatkowo R. W. podał, że B. S. mówił, że do S., gdzie nabył narkotyki zawiózł go oskarżony. Za niewiarygodnością wyjaśnień oskarżonego przemawia również jego zachowanie na miejscu zdarzenia. Oskarżony najpierw na widok radiowozu gwałtownie przyspieszył, a następnie</p>	

		<p>nie reagował na polecenia funkcjonariusza Policji i chciał odjechać z miejsca zdarzenia po tym jak B. S. wysiadł z pojazdu i zaczął uciekać. W ocenie Sądu, gdyby oskarżony nie znał B. S. i tylko go podwoził nie wiedząc, że ma on ze sobą narkotyki, to nie byłoby powodu, aby przyśpieszał na widok radiowozu, czy chciał odjechać z miejsca zdarzenia, tym bardziej, że jak wyjaśniał miał być bardzo zaskoczony całą sytuacją. Wyjaśnienia oskarżonego dotyczące nie zażywania przez niego narkotyków oraz braku znajomości z B. S. nie znajdowały oparcia w zgromadzonym w sprawie materiale dowodowym i zdaniem Sądu stanowiły wyłącznie linię jego obrony, wobec czego zostały uznane przez Sąd za niewiarygodne.</p>	
częściowo zeznania B. S.	Analogicznie za niewiarygodne Sąd uznał też zeznania świadka w zakresie w jakim podawał, że nie zna oskarżonego, który jedynie go podwoził do G.. Jego zeznaniom przeczyły bowiem zeznania funkcjonariuszy Policji oraz zachowanie samego oskarżonego, który najpierw przyśpieszył na widok radiowozu, a następnie po opuszczeniu przez świadka pojazdu chciał odjechać z miejsca zdarzenia nie reagując na polecenia		

	<p>policjanta. Jak już wskazywano powyższej, gdyby oskarżony rzeczywiście nie znał świadka i nie wiedział, że ma ze sobą narkotyki to nie byłoby powodu, aby się tak zachowywał.</p>		
PODSTAWA PRAWNA WYROKU			
	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Oskarżony	
#	3.1. Podstawa prawna skazania albo warunkowego umorzenia postępowania zgodna z zarzutem	I.	W. C.
Zwięźle o powodach przyjętej kwalifikacji prawnej			
<p>Oskarżony nie kwestionował tego, że w czasie i w miejscu wskazanym w zarzucie kierował samochodem, ani też wyników badań na zawartość narkotyków w jego organizmie. Twierdził jedynie, że nie zażywał narkotyków świadomie, a znalazły się one w jego organizmie wskutek biernej ekspozycji na kannabinole, obecne w atmosferze jego otoczenia. Jak już jednak wskazywano powyżej, biegły toksykolog, którego opinię Sąd uznał za wiarygodną, wykluczył taką możliwość. Nie sposób też uznać, aby</p>			

zawartość narkotyków w jego organizmie nie wpływała na jego sprawność psychofizyczną jako kierowcy. Podczas badania śliny oskarżonego, przeprowadzający to badanie funkcjonariusz Policji zauważył u niego m.in. przekrwione oczy i to, że jego reakcje na komendy były spowolnione. Jednocześnie oskarżony był pobudzony i bardzo pewny siebie, a jego chód był nerwowy i niespokojny. Wskazane powyżej okoliczności jednoznacznie świadczą o tym, że sprawność psychofizyczna oskarżonego w czasie, gdy kierował pojazdem była ograniczona, zwłaszcza że badanie to zostało przeprowadzone prawie po upływie godziny od chwili, gdy prowadził samochód. Na zakłóconą sprawność psychofizyczną oskarżonego w czasie prowadzenia pojazdu wskazuje również treść obu opinii biegłych, w których biegli zgodnie podali, że w przypadku takiego stężenia THC, jakie stwierdzono u oskarżonego, istnieje istotny wzrost ryzyka wypadku ze skutkiem śmiertelnym lub z uszkodzonymi z ciężkimi obrażeniami ciała, gdyż takie stężenie ograniczało funkcję wzroku oskarżonego powodując zaburzenia

widzenia oraz funkcję jego ośrodkowego układu nerwowego powodując zaburzenie koncentracji, uwagi, skupienia, zdolności do właściwej oceny sytuacji i podjęcia odpowiedniej reakcji, a tym samym negatywnie wpływało na jego sprawność psychofizyczną jako kierowcy.

W świetle powyższego, zachowanie oskarżonego niewątpliwie wyczerpało znamiona czynu kwalifikowanego art. 178a § 1 k.k.

Nie sposób było przy tym uznać, aby wina jak i społeczna szkodliwość popełnionego przez oskarżonego czynu nie były znaczne. Oskarżony znajdując się pod wpływem narkotyków prowadził pojazd jedną z głównych ulic miasta i przewoził pasażera. W dodatku, jak wynikało z zeznań jednego z policjantów, oskarżony nie tylko podwoził B. S. do G., ale wcześniej również zawiózł go do S., gdzie ten nabył narkotyki. Nie znajdował się on zatem w żadnej przymusowej sytuacji, w której musiałby gdzieś pojechać. Ponadto, jak wskazał biegły toksykolog, w chwili czynu zawartość THC w organizmie oskarżonego nie tylko nie była śladowa, lecz odpowiadała stanom nietrzeźwości umiarkowanego stopnia

<p>na poziomie około 1,0 promila. Postawa oskarżonego, mimo jego wcześniejszej niekaralności za przestępstwa, sprzeciwiała się więc orzeczeniu wobec niego warunkowego umorzenia postępowania.</p>			
#	<p>3.2. Podstawa prawna skazania albo warunkowego umorzenia postępowania niezgodna z zarzutem</p>		
<p>Zwięźle o powodach przyjętej kwalifikacji prawnej</p>			
#	<p>3.3. Warunkowe umorzenie postępowania</p>		
<p>Zwięźle wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięźle o powodach warunkowego umorzenia postępowania</p>			
#	<p>3.4. Umorzenie postępowania</p>		
<p>Zwięźle wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięźle o powodach umorzenia postępowania</p>			
#	<p>3.5. Uniewinnienie</p>		
<p>Zwięźle wyjaśnienie podstawy prawnej oraz</p>			

zwiąże o powodach uniewinnienia			
KARY, Środki Karne, PRzepadek, Środki Kompensacyjne i środki związane z poddaniem sprawcy próbie			
Oskarżony	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Punkt z wyroku odnoszący się do przypisanego czynu	Przytoczyć okoliczności
W. C.	I.	I.	<p>Przy określaniu wymiaru kary za przestępstwo przypisane oskarżonemu, Sąd wziął pod uwagę stopień winy oskarżonego i społecznej szkodliwości jego czynu. Sąd nie dostrzegł żadnych okoliczności wyłączających ani ograniczających jego winę. Społeczną szkodliwość czynu oskarżonego Sąd ocenił jako bardzo dużą. Niemożliwe było więc warunkowe umorzenie wobec oskarżonego postępowania, o co wnioskowano w głosach stron. Oskarżony działał umyślnie i w zamiarze bezpośrednim. Mimo iż zażywał środki odurzające wsiadł do samochodu i jechał nim jedną z głównych ulic miejscowości w ciągu dnia, gdy ruch jest zawsze największy. W dodatku przewoził też pasażera, którego wcześniej zawiózł do S., gdzie nabył on narkotyki. Oskarżony</p>

nie znajdował się więc w sytuacji, w której musiałby gdzieś pojechać. Ponadto, jak wskazał biegły toksykolog, w chwili czynu zawartość THC w organizmie oskarżonego nie była śladowa, lecz odpowiadała stanom nietrzeźwości umiarkowanego stopnia na poziomie około 1,0 promila. Zarówno zatem sposób jego działania, jak i motywacja nie zasługiwały na uwzględnienie.

Jako okoliczność korzystną dla oskarżonego należało natomiast uwzględnić uprzednią niekaralność. Sąd przy określaniu wymiaru kary wziął też pod uwagę dotychczasowy sposób życia oskarżonego, jego właściwości i warunki osobiste. Na korzyść oskarżonego przemawia, że prowadzi ustabilizowany tryb życia.

Mając na uwadze powyższe okoliczności Sąd uznał, że karą odpowiednią dla oskarżonego będzie kara grzywny w wymiarze 100 stawek dziennych po 20 złotych każda, które stanowią karę adekwatną do wagi popełnionego czynu, spełni swe cele wychowawcze i prewencji ogólnej, przy czym wobec górnej granicy zagrożenia karą za zarzucany czyn, wymierzona kara nie stanowi nadmiernej represji, a wręcz kształtuje

			się w jej dolnych granicach.
W. C.	II.	I.	<p>W myśl przepisu art. 42 § 2 k.k. Sąd orzeka zakaz prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych na okres minimum 3 lat w razie popełnienia przestępstwa określonego w art. 178a § 1 k.k.</p> <p>Zgodnie z treścią art. 56 k.k. zasady i dyrektywy wymiaru kary wyartykułowane w przepisach art. 53 k.k., art. 54 § 1 k.k. oraz art. 55 k.k. stosuje się odpowiednio do orzekania środków karnych. Jak wynika z opinii biegłych w czasie popełnia przypisanego mu czynu oskarżony znajdował się pod wpływem środka odurzającego w stężeniu, które odpowiada stanom nietrzeźwości umiarkowanego stopnia na poziomie około 1,0 promila i które realnie wpływało negatywnie na jego sprawność psychofizyczną jako kierowcy.</p> <p>Okoliczności towarzyszące popełnieniu przez oskarżonego zarzucanego mu czynu w żaden zaś sposób nie uzasadniały jego zachowania. W szczególności nie sposób było uznać, aby oskarżony znajdował się w jakiejś przymusowej sytuacji, w której musiałby gdzieś pojechać. Ze względu na powyższe,</p>

			Sąd orzekł wobec oskarżonego obligatoryjny zakaz prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych w ruchu lądowym, którego wysokość wobec uprzedniej niekaralności oskarżonego, ustalił na minimalny okres, tj. na 3 lata.
W. C.	III.	I.	Stosownie do dyspozycji przepisu art. 43a § 2 k.k. z uwagi na popełnienie przez oskarżonego przestępstwa kwalifikowanego z art. 178a § 1 k.k. konieczne było orzeczenie wobec niego obligatoryjnego świadczenia pieniężnego na rzecz Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym oraz Pomocy Postpenitencjarnej, przy czym wysokość tego świadczenia została przez Sąd orzeczona również w minimalnej wysokości 5.000 złotych.
Inne ROZSTRZYGNĘCIA ZAwarte w WYROKU			
Oskarżony	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Punkt z wyroku odnoszący się do przypisanego czynu	Przytoczyć okoliczności
W. C.	IV.	I.	Na podstawie na podstawie art. 63 § 4 k.k. Sąd zaliczył oskarżonemu na poczet orzeczonego zakazu prowadzenia pojazdów okres zatrzymania prawa jazdy.

inne zagadnienia		
<p>W tym miejscu sąd może odnieść się do innych kwestii mających znaczenie dla rozstrzygnięcia, a niewyjaśnionych w innych częściach uzasadnienia, w tym do wyjaśnienia, dlaczego nie zastosował określonej instytucji prawa karnego, zwłaszcza w przypadku wnioskowania orzeczenia takiej instytucji przez stronę</p>		
7. KOsztu procesu		
Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności	
V.	Sąd nie dostrzegł okoliczności warunkujących zwolnienie oskarżonego od poniesienia kosztów procesu, oskarżony posiada zatrudnienie, ma zatem możliwości finansowe na uiszczenie tych należności.	
Podpis		